

őáléőáúíóáFővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.199/2019/87.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2020. év október hó 27. napján tarott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján, a 2020. év november hó 5. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 16.B.796/2017/73. számú ítéletét I. rendű, II. rendű, III. rendű, IV. rendű és V. rendű vádlottal szemben megváltoztatja.

Az I. rendű, II. rendű és III. rendű vádlott terhére megállapított kábítószer-kereskedelem büntette jogszabályi hivatkozását a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatára pontosítja.

A IV. rendű és V. rendű vádlott terhére megállapított kábítószer-kereskedelem büntette jogszabályi hivatkozását a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdésére pontosítja.

I. rendű, II. rendű, III. rendű és IV. rendű vádlott terhére megállapított kábítószer-kereskedelem büntette minősítéséből mellőzi a bünszervezetben elkövetésre utalást és e vádlottakkal szemben a büntetést tekinti bünszervezetben elkövetővel szemben kiszabottnak.

IV. rendű vádlott terhére megállapított további egészséget veszélyeztető bűncselekmény megnevezése helyesen: egészségügyi termék hamisításának büntette.

A T-87/2015 bűnjeljegyzék 1. és 5. tételszáma alatt kezelt 354405068609430 IMEI számú iPhone 6 mobiltelefon és a hozzá tartozó SIM kártya lefoglalásának megszüntetésére és kiadására vonatkozó rendelkezést akként módosítja, hogy e tárgyak elkobzását rendeli el.

IV. rendű vádlottal kapcsolatos beszámításra vonatkozó rendelkezéseket azzal egészíti ki, hogy 2016. év február hó 13. napjától 2016. év június hó 9. napjáig ismételten házi őrizetben volt, majd 2016. év június hó 10. napjától 2018. év április hó 27. napjáig lakhelyelhagyási tilalom hatálya alatt állt.

Az elsőfokú ítélet bevezető részében a 2019. évben tartott első tárgyalási határnap helyesen: 2019. év február hó 15. napja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet I. rendű, II. rendű, III. rendű, IV. rendű és V. rendű vádlottal szemben helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 186.546.- (száznolcvanhatezer-ötszáznegyvenhat) forint bűnügyi költségből 101.142.- (százegyezer-száznegyvenkettő) forintot I. r. vádlott köteles az államnak megfizetni, míg 85.404.- (nyolcvanötezer-négyszáznégyszáztíz) forintot az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék a 2019. március 20. napján kihirdetett 16.B.796/2017/73. számú ítéletével I. r. vádlott bűnösségét társtettesként, bűnszervezetben elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés) állapította meg. Ezért őt 6 év - fegyházban végrehajtandó - szabadságvesztésre, és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy I. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

II. r. vádlott bűnösségét társtettesként, bűnszervezetben elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés) állapította meg. Ezért őt 4 év - fegyházban végrehajtandó - szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte, azzal, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. A II. r. vádlottal szemben 172.000 forint vagyonekhozást is elrendelt.

III. r. vádlott bűnösségét társtettesként, bűnszervezetben elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés) állapította meg. Ezért őt a bíróság 2 év 6 hónap - börtönben végrehajtandó - szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte azzal, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható.

IV. r. vádlott bűnösségét társtettesként, bűnszervezetben elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) (3) bekezdés), és egészségügyi termék meghamisításának büntetében (Btk. 186. § (1) d) pont) állapította meg. Ezért őt halmazati büntetésül, mint különös visszaesőt 9 év - fegyházban végrehajtandó - szabadságvesztésre, és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható.

V. r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett, kábítószer kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) (3) bekezdés) állapította meg, ezért őt 5 évi - fegyházban végrehajtandó - szabadságvesztésre ítélte, és az V. r. vádlottal szemben 11.665.000 forint, 7740 euró, 100 USD és 10 ROL összegben vagyonekhozást is elrendelt. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett az előzetes fogvatartásban, házi őrizetben töltött idő beszámításáról, elkobzásról, az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

A kihirdetett ítélettel szemben az ügyész jelentett be fellebbezést az I., II. III., IV. és V. r. vádlottak terhére a kiszabott büntetés súlyosítása végett, míg az I. r. és II. r. vádlott és védője téves jogi minősítés miatt és enyhítés végett, III. r. vádlott és védője felmentés végett, illetve téves jogi minősítés és enyhítés végett, a IV. r. vádlott védője a kábítószer-kereskedelem büntette miatt felmentés végett, az V. r. vádlott és védője téves jogi minősítés és enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.669/2017/6. számú átiratában a bejelentett ügyészi fellebbezést valamennyi vádlottat érintően fenntartotta, míg a vádlottak és védőik fellebbezését alaptalannak tartotta.

Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, megalapozott tényállást állapított meg. A bizonyítási eljárást a lehetséges és szükséges körben lefolytatta, a titkos adatszerzés eredményeit, azok releváns részeit részletesen elemezte, az azokból levont

következtetései pedig a logika szabályainak megfelelnek, és jól követhetők. A bizonyítékokat egyenként összevetette és mérlegelte, ezen értékelő tevékenységéről számot adott, és a megfelelő következtetéseket vonta le. A vádlottak terhére megállapított cselekmények jogi minősítése törvényes, és indokolása is helytálló.

Az ítélet kihirdetését követően a bünszervezet Btk. szerinti megállapíthatósága változott, az ügyészi álláspont szerint a tényállás megfelel a bünszervezet módosított definíciójának is. A büntetés kiszabása során az irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság számba vette, a súlyosító körülmények közül azonban elmaradt a kábítószerrel összefüggő cselekmények elszaporodottságának figyelembevétele. Az ügyészi álláspont szerint a vádlottakkal szemben kiszabott - a belső arányosságot ugyan figyelembe vevő - büntetések nem alkalmasak a Btk. 79. §-ban rögzített büntetési célok, illetve a Btk. 80. §-ban meghatározott büntetéskiszabási elvek érvényesítésére, I., II., III., IV. és V. r. vádlottak esetében súlyosabb büntetés kiszabása indokolt. A III. r. vádlottal szemben pedig az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazására is indokolatlanul került sor. Az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó kérdésekben helytállóan járt el az elsőfokú bíróság, az elkobzás és vagyoneklobzás alkalmazásához kapcsolódó indokolása pedig helytálló. Észrevételezte, hogy IV. r. vádlott esetében a fogvatartásával kapcsolatos adatok pontosítandóak.

I. r., II. r. és III. r. vádlott védője írásban benyújtotta fellebbezése indokolását. A védő álláspontja szerint I., II. és III. r. vádlott esetében nem állapítható meg a bünszervezeti elkövetés, hiszen egymással szerves kapcsolatban élő rokonokról van szó, esetükben a munkamegosztás, a konspiráció, illetve a bűnöző életmód folytatása fel sem merülhet, különösen nem úgy, hogy mindhárom vádlott a vádiratban jelölt időszakban olyan állandó munkaviszonnyal rendelkezett, amely törvényes megélhetésüket biztosította. A védő kiemelkedő jelentőséget tulajdonított a vádlottakat érintően annak, hogy a nyomozó hatóságnak egyetlen egy kábítószer eladás vagy vétel tényét sem sikerült bizonyítania, egyetlen személyt sem sikerült felkutatni arra nézve, aki I., II. és III. r. vádlottól bármikor, bármilyen mennyiségű kábítószerrel vásárolt volna. Így a személyi bizonyíték hiányában pusztán logikai hipotézis, hogy a vádlottak kábítószer kereskedelemmel foglalkoztak volna. Nincs adat arra vonatkozóan, hogy a vádlottaknál jelentős összegű készpénz került volna feltalálásra, nincsenek tasakok, zacskók, amelyek a kábítószer porciózására utalnának, több telefon változtatása, illetve használata, amely a konspiratív elemet bizonyítaná, illetőleg nincsenek írásos feljegyzések, esetleges vevőkkel címekkel, mennyiségekkel, és ellenértékekkel, amelyek szintén a kereskedelem tényét igazolhatnák.

A töretlen bírósági gyakorlat szerint aggályos a történeti tényállás, és a bűnösség megállapítása olyan esetben, amikor semmiféle más bizonyíték nem áll rendelkezésre, mint kizárólag a titkos adat- és információgyűjtéssel szerzett bizonyíték. A védelmi álláspont szerint a titkosszolgálati eszközökkel szerzett bizonyítékokat az elsőfokú bíróság a logika szabályaival és az általános életszerűség követelményeivel teljes egészében ellentétesen értékelte. Álláspontja szerint a titkosszolgálati eszközök vonatkozásában a célhoz kötöttség, a haladéktalanság, illetve az időbeli korlátokra vonatkozó szabályok is sérültek, így ezen bizonyítékok kirekesztését is indítványozta az ítéleti tényállásból. Kiemelendőnek tartotta, hogy a tanúbizonyítás körében egyetlen személy sem tett terhelő vallomást I., II. és III. r. vádlottra. A lefoglalt gépjárművekkel kapcsolatban 1. számú tanú vallomása kiemelt jelentőségű, hiszen több ízben nyilatkozott az inkriminált gépjárművek vásárlásával, illetőleg az azokra szánt pénzeszegek forrásával kapcsolatban is. Mindezek alapján I., II. és III. r. vádlott felmentésére tett elsődlegesen indítványt. Amennyiben a másodfokú bíróság nem

osztaná a védelem ezen álláspontját, a kiszabott szabadságvesztések lényeges enyhítését indítványozta.

IV. r. vádlott védője fellebbezése indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során visszafelé értékelte a bizonyítékokat, és saját feltevéseit állította be úgy, mintha azt a konkrét bizonyítékok alátámasztanák. Ítéletének indokolásában nem adott számot arról, hogy a védelem által indítványozott tanúk kihallgatását miért mellőzte, amely már önmagában is hatályon kívül helyezési ok lehet. IV. r. vádlott részletes vallomásokat tett 2018. szeptember 17-én, november 17-én, és 2019. február 15-én. Részletesen észrevételezte, és tényszerűen cáfolta a vele kapcsolatban megfogalmazott vádak, azonban ezen észrevételeivel kapcsolatban az elsőfokú bíróság semmiféle értékelést nem tett. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kétséget kizáróan cáfolja, hogy sem tanú, sem vádlott-társ nem állítja, hogy IV. r. vádlott kábítószerrel kereskedett volna, vagy bárkinek kábítószerrel eladott volna. A titkos adatgyűjtés során nincs olyan telefonbeszélgetés, amely a kábítószerrel kapcsolatba lenne hozható. A lefoglalt kábítószeresek különböző fajtájúak, állagúak, mint amiket ő saját fogyasztása végett tartott az otthonában. A 2015. április 7-i rendőri akció sem igazolta a nyomozó hatóság feltevését. IV. r. vádlott kereskedelmi tevékenységét semmiféle vallomás, telefonbeszélgetés vagy rendőri intézkedés sem igazolta.

A IV. r. vádlott bünszervezeti elkövetői kilétének megállapíthatóságát szintén nem igazolta semmivel az elsőfokú bíróság. A védő több helyen idézett az elsőfokú ítéletből olyan, szerinte iratellenes megállapításokat, amelyek igazolták volna a IV. r. vádlott bűnösségét (ítélet 11. oldal 2. bekezdés, 11. oldal 4. bekezdés, 11. oldal 5. bekezdés, 17. oldal 4-5. bekezdés, 18. oldal 1. bekezdés, 22. oldal 4-5. bekezdés, 23. oldal 1-2. bekezdés, 24. oldal 4. bekezdés, 28. oldal 3-4. bekezdés). Mindezekből összegezve megállapíthatónak tartotta, hogy az elsőfokú bíróság a formál logika szabályaival szembemenően iratellenesen megállapított tényekből jutott arra a következtetésre, hogy IV. r. vádlott elkövette a terhére rótt kábítószer kereskedelmet. Mindezek alapján IV. r. vádlott felmentését indítványozta.

V. r. vádlott védője fellebbezését elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért tartotta fenn. Fellebbezésének írásbeli indokolásában sérelmezte, hogy a törvényszék iratellenes következtetéseket rögzített ítéletében. A lehallgatási anyagokban rögzített beszélgetések kétséget kizáróan nem támasztották alá azt, hogy V. r. vádlott kábítószerrel kereskedett, ezt megerősítette a házkutatás során lefoglalt kábítószer és készpénz mennyisége is. Iratellenesnek tartotta azt a megállapítást is, hogy V. r. vádlott vevőköre folyamatosan bővült, erre vonatkozóan semmiféle ténymegállapítás nem szerepelt az ítéletben. A lefoglalt készpénzzel kapcsolatban az elsőfokú bíróság iratellenesen vetette el az élettárs ezzel kapcsolatos nyilatkozatát, álláspontja szerint a vallomás kétséget kizáróan igazolja, hogy ez a pénz V. r. vádlott élettársáé volt nagyobb részben. Úgyszintén kellő indok nélkül utasította el V. r. vádlott édesapjának nyilatkozatát is.

A védelem álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékokból kizárólag a Btk. 178. § (1) (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklásának büntette állapítható meg. Mindezek alapján az ítélet megváltoztatását indítványozta, a bűncselekmény minősítése, a kiszabott büntetés, és a lefoglalt pénzösszegekkel kapcsolatban.

I. r. vádlott meghatalmazott védője 2019. év november hó 22. napján benyújtotta arra vonatkozó indítványát, hogy az ítélet tábla az ügyben tárgyalást tűzzön ki, melyre idézze 1. számú igazságügyi pszichiáter szakértőt és 2. számú igazságügyi orvosszakértőt, illetőleg, ha az ítélet tábla szükségesnek tartja, rendeljen ki igazságügyi orvosszakértőt.

Indítványához csatolta az 1. számú ügyvéd felkérésére készített - I. r. vádlottra vonatkozó - igazságügyi pszichiáter orvosszakértői véleményt, mely szerint I. r. vádlott az agy organikus károsodása talaján kialakult személyiség hanyatlásban, ún. organikus pszichoszindrómában szenved. Emiatt I. r. vádlott közepes fokban volt korlátozott abban, hogy cselekményei következményeit felismerje és e felismerésnek megfelelően cselekedjen.

Az ítélet tábla a Be. 198. § (1) bekezdése értelmében a beadványt védői észrevételként értékelte és a benne foglaltakra figyelemmel igazságügyi elmeorvos szakértő bevonásáról döntött.

A Fővárosi Ítélet tábla az ügyet a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson bírálta el.

A másodfokú nyilvános tárgyaláson a Be. 601. § (3) bekezdése szerint került sor I. r. vádlottra vonatkozóan elkészült igazságügyi elme-orvosszakértői vélemény ismertetésére, a szakvéleményt készítő igazságügyi orvosszakértők meghallgatására. A szakértők írásban előterjesztett szakvéleményüket fenntartották, azt nem kívánták kiegészíteni.

I. r. vádlott védőjének kérdéseire szakvéleményüket értelmezték, e körben előadták, hogy I. r. vádlott személyiségzavara a betegség szintjét nem éri el. A védő felkérésére készített védői észrevétel azon megállapítását, hogy az I. r. vádlott orvosi dokumentumokkal nem igazolt agykárosodása következtében torzult a személyisége nem tudták értelmezni. Az organikus pszichoszindróma megállapíthatóságához nem pszichológus bevonása, hanem neuropszichológus szakértő bevonása szükséges, mert csak ezen szakértő tudja pontosan meghatározni, hogy van-e organikusan meghatározható tünet. Jelen esetben azonban nincs orvosi dokumentáció, a vádlott által elmondott koponyacsont törés nem azonos az agykárosodással. Orvosi dokumentáció hiányában nincs igazolva az organikus károsodás, ami alapján megállapítható lenne az organikus pszichoszindróma. A védői észrevételben lévő pszichológiai vélemény valamennyi megállapítása összegezve azt igazolja, hogy I. r. vádlott személyiségzavara nem kognitív zavar, így sem korlátozó, sem kizáró tényezőként nem értékelhető a beszámítási képesség tekintetében.

A másodfokú bíróság tárgyalásán a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője perbeszédében a korábban bejelentett - valamennyi vádlottat érintően a kiszabott büntetés súlyosítását célzó - fellebbezését változatlanul fenntartotta.

I., II. és III. r. vádlott védője írásban benyújtott fellebbezését a másodfokú nyilvános tárgyaláson változatlanul fenntartotta, mindhárom vádlottat érintően az ítélet megváltoztatását indítványozta, II. r. és III. r. vádlott esetében bűnösségüket a Btk. 170. § (1) és (5) bekezdése szerinti kábítószer-birtoklás vétségében látta megállapíthatónak, és velük szemben próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabását indítványozta.

A feltalált csekély mennyiségű kábítószeres esetében nem vitatta a bűnösség megállapítását kábítószer birtoklásában, azonban álláspontja szerint a kábítószer-kereskedelem egyik vádlott esetében sem bizonyított. Hivatkozott arra, hogy bűnösséget kizárólag a titkos információ- és adatszerzés eredményére nem lehet alapítani, jelen ügyben pedig csak ezek állnak rendelkezésre. Hivatkozott arra, hogy tendenciózusan megírták a beszélgetések vannak, ahol először a nyomozóhatóság, majd az elsőfokú bíróság értékelte a saját elképzelései szerint a telefonbeszélgetéseket. Hangsúlyozta, hogy egyetlen adásvételt sem sikerült bizonyítani, az elsőfok

rosszul mérlegelt, minden más bizonyítékot lesöpört, csak a lehallgatási anyagot értékelte, de azt sem jól. A bűnszervezet megállapíthatóságát is vitatta, részletesen elemezte, hogy a konspiratív működés, hierarchikus felépítés miért nem megállapítható. Elsődlegesen I. r. vádlott felmentését, II., III. r. vádlott cselekményének eltérő minősítését, és ennek megfelelően enyhébb büntetés kiszabását indítványozta, másodlagosan indítványozta, hogy I., II., III. r. vádlott büntetését a nagyobb számú enyhítő körülményre figyelemmel az ítélet tábla lényegesen enyhítse. E körben előadta, hogy I. r. vádlottnak időközben született egy gyermeke (az e tényt igazoló okiratot csatolta), hivatkozott a tetemes időmúlásra és arra a körülményre, hogy III. r. vádlott kiskorú gyermekét egyedül neveli.

A IV. r. vádlott védője perbeszédében írásban benyújtott fellebbezését fenntartotta, hangsúlyozta, hogy sem a benyújtott vád, sem az elsőfokú ítélet IV. r. vádlottat érintően nem volt megalapozott. A rendelkezésre álló bizonyítékokat nem értékelte megfelelően az elsőfokú bíróság, a baráti kapcsolatot félreértelmezve kábítószeres kapcsolatnak vélelmezte azt. Írásbeli fellebbezésével egyezően kiemelte azon ítéleti ténymegállapításokat, amelyek iratellenesek. Hangsúlyozta, hogy a IV. r. vádlottnál fellelt kábítószer már a mennyiségéből következően is csak IV. r. vádlott fogyasztására szolgálhatott, ahogy ezt IV. r. vádlott nem is vitatta. Részletesen foglalkozott a védő a lehallgatási jegyzőkönyvek tartalmával, amelyek IV. r. vádlott bűnösségére vont következtetéseket nem alapozták meg. A bűnszervezet körében hasonlóan I., II., III. r. vádlott védőjéhez úgy nyilatkozott, hogy a bűnszervezeti elkövetés nem állapítható meg, mindenben osztotta I., II., III. r. vádlott védőjének jogi érvelését. Megalapozatlanság okán az ítélet megváltoztatását, másodlagosan hatályon kívül helyezését indítványozta.

V. r. vádlott védője írásban benyújtott fellebbezését fenntartotta, annyiban egészítette ki, hogy bár részletes bizonyítékok álltak arra vonatkozóan az elsőfokú bíróság rendelkezésére, hogy a lefoglalt pénz nagy része a vádlott élettársáé volt, ezeket a bizonyítékokat az elsőfokú bíróság indokolatlanul nem vette figyelembe. Egyrésztől rendelkezésre állt a gépkocsira vonatkozó adás-vételi szerződés, másrésztől a tanú is elmondta, hogy mennyi pénzt fizetett a vádlottnak a gépkocsi értékesítése során, ily módon igazolódott, hogy a nála feltalált pénz egy része jogszerű forrásból származik. Ugyanakkor V. r. vádlott élettársa egyértelműen igazolta, hogy a lefoglalt pénz másik része az övé volt. Ismételten hivatkozott arra, hogy V. r. vádlott édesapjának meghallgatása során a tolmácsolással problémák voltak, ez volt az oka annak, hogy V. r. vádlott édesapja zavart lelkiállapotba került, és ezért voltak olyanok a nyilatkozatai, mintha nem pontosan tudná, miről beszél.

III. r. vádlott az utolsó szó jogán semmit nem kívánt elmondani, majd IV. r. vádlott beadványának ismertetését követően mégis szót kért, és annyit kívánt elmondani, hogy ő nem birtokolt és fogyasztott kábítószer, amit ott találtak, az a II. r. vádlotté volt.

V. r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy sajnálja, ami történt, ő csak fogyasztó volt.

IV. r. vádlott - aki az elsőfokú ítélet kihirdetése közben ismeretlen helyre távozott - Komárnóból (Szlovákia) egy írásbeli beadványt juttatott el a másodfokú bírósághoz, amiben megismételte, és összefoglalta korábbi védekezését, ő csak fogyasztó volt, a nála fellelt kábítószer nem volt jelentős mennyiségű, csak a fogyasztására szolgált. A lehallgatási jegyzőkönyvek sem igazolták azt, hogy ő a kábítószerrel kereskedett volna, a rendőri akció is sikertelen volt ennek során, az intézkedő rendőrök nem találtak kábítószer. Megismételte a védője által korábban elmondottakat, az elsőfokú

ítélet nem adott számot arról, hogy mely bizonyítékokat mi okból vetett el, illetőleg fogadott el, valamint a telefon lehallgatás körében is megismételte a védője által elmondottakat.

Az ellentétes irányú fellebbezések közül az ítéletábra egyik fellebbezést sem tartotta megalapozottnak.

Az elsőfokú bíróság eljárását részben az 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: korábbi Be.), míg 2018. év júliusától kezdődően már új eljárási törvény (2017. évi XC. törvény, a továbbiakban: Be.) szerint folytatta le.

A Be. 870. § (1) bekezdése szerint a törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásban az ezt megelőzően, még a korábbi Be. szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha ezt a törvény másként szabályozza. A másodfokú bíróságnak a 2018. július 1. napját megelőzően végzett eljárási cselekmények törvényességét a korábbi Be., míg az azt követőeket a Be. szabályai szerint kellett megítélni. Az eljárás bírósági szakában az elsőfokú bíróság tanácsban járt el, majd a Be. 868. § (3) bekezdése alapján az eljárását egyes bíróként folytatta és fejezte be.

A felülbírálat terjedelmét illetően a tényállást és jogi minősítést egyaránt támadó védelmi perorvoslatokra figyelemmel - függetlenül a vádlottakat érintő korlátozott, csak a büntetéseket támadó ügyészi fellebbezésre - a Be. 590. § (10) bekezdése értelmében a felülbírálat a Be. 590. § (2) bekezdése alapján teljeskörű. E szerint a másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében bírálja felül, ha ugyanazon bűncselekmény vonatkozásában több fellebbezésre jogosult jelentett be fellebbezést, és legalább egy fellebbezés az elsőfokú bíróság ítéletének a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezését sérelmezi. A felülbírálat a Be. 590. § (2) bekezdés alapján kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésre, az indoklás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére.

A Fővárosi Ítéletábra a felülbírálat keretében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartva kellő részletességgel folytatta le a bizonyítási eljárást. A Be. 608. §-ban meghatározott abszolút eljárási szabálysértésre az eljárásban résztvevők nem hivatkoztak, ilyet a másodfokú bíróság sem észlelt. A másodfokú bíróság külön végzésben döntött a IV. r. vádlott védője által előterjesztett, a Be. 608. § (1) bekezdés b) pontja szerinti kizárás kérdésében.

A védelemi fellebbezések az ügy nyomozati szakában történt eljárási szabálytalanságot is érintették, melyet már az elsőfokú eljárásban is kifogás ért. E körben a másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, melyet ítéletében megindokolt (ítélet 26. oldal utolsó bekezdés). A nyomozás során elkövetett szabálysértésnek csak abban az esetben van jelentősége, ha az a bizonyíték kirekesztéséhez vezetne, melynek minden esetben a büntető eljárási törvényben meghatározott konkrét alapja kell legyen. Amennyiben a bizonyítási eszköz kirekesztésének nincs perjogi indoka, tehát nem esik értékelési tilalom alá, akkor kerülhet sor annak tartalmi vizsgálatra, azaz az egyéb bizonyítékokkal való összevetésre, a mérlegelésre és ennek eredményeként a bizonyítási eszköz által közvetített bizonyíték elfogadására vagy elvetésére. E körben azonban az elsőfokú bíróság érvelése mindenben helytálló volt, az ítéletábra sem látott eljárásjogi indokot ezen bizonyíték kirekesztésére.

A felülvizsgálat körében az ítélet tábla csak olyan eljárási szabálysértést észlelt, ami az ítélet hatályon kívül helyezését nem eredményezte.

Az elsőfokú bíróság 52. számú tárgyalási jegyzőkönyvben foglaltak szerint tanúként hallgatta meg V. r. vádlott édesapját. A tanú a törvényes figyelmeztetés elhangzását követően élt mentességi jogával, ezzel kapcsolatban nem jelezte, hogy akár a tolmácsot nem érti, akár a figyelmeztetés szövegével lennének megértési nehézségei. Az elrendelt tárgyalási szünet után azonban azt jelezte, hogy mégis kíván vallomást tenni, mert félreértette a figyelmeztetést és a tolmácsolás sem volt megfelelő. (52. jegyzőkönyv 12. oldal) Az ítélet tábla álláspontja szerint e körben nem járt el helyesen az elsőfokú bíróság, mert a tanú egyértelműen nyilatkozott, mind a figyelmeztetés megértésével, mind a mentességi joga gyakorlásával kapcsolatban. Figyelemmel arra azonban, hogy az elsőfokú bíróság nem fogadta el a tanúvallomásban foglaltakat és annak kellő indokát is adta, ezen eljárási szabálysértésnek nem volt érdemi kihatása az ügy elbírálására.

Az elsőfokú eljárásban a tolmács alkalmazásával kapcsolatban sem járt el a bíróság mindenben a jogszabályoknak megfelelően. A kirendelt tolmácsot a tárgyalás megkezdését követően figyelmeztette a hamis tolmácsolás következményeire, majd a 2019. március 4. napján tartott tárgyaláson ismételtén figyelmeztette a tolmácsot a Be. 196. § (2) bekezdésben foglaltakra. Ezt azzal indokolta, hogy korábban elmaradt a figyelmeztetés, és ezt pótolta, ami nyilván nem felel meg az eljárási törvény rendelkezéseinek. Figyelemmel arra, hogy a törvényes figyelmeztetés a tárgyalás megkezdését követően megtörtént és a tolmács válasza is rögzítésre került, ezért ez nem minősül eljárási szabálysértésnek. Ugyanakkor a tolmácsolással kapcsolatban a jegyzőkönyvekből kitűnően merültek fel problémák, ez különösen 2. számú tanú meghallgatása során volt érzékelhető, azonban nem a tanú által elmondottak nem megfelelő fordítását, hanem a figyelmeztetéssel kapcsolatos fordítási problémákat jelezte a védelem és e körben a tolmács nyilatkozatai sem voltak következetesek. Azonban a korábban kifejtettek szerint ennek nem volt érdemi kihatása a megállapított tényállásra. V. r. vádlott a jegyzőkönyvek tanúsága szerint a magyar nyelvet is érti és beszéli és e körben a tolmácsolással kapcsolatos kifogás az eljárás folyamán nem került rögzítésre.

IV. r. vádlott bizonyítási indítványának elutasításáról nem döntött az elsőfokú bíróság és nem adta indokát annak, hogy az indítványnak mi okból nem adott helyt. Figyelemmel arra, hogy a bizonyítási indítvány elbírálása a tényállás felderítése körébe tartozó kérdés, az elutasítás indokának a kifejtésével kell eleget tennie indokolási kötelezettségének, amely nem történt meg. Azonban ezen relatív eljárási szabálysértés sem eredményezhette az ítélet hatályon kívül helyezését.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló, valamint az általa beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében is megvizsgálta, összevetette, majd ezt követően mérlegeléssel állapította meg a történeti tényállást. Eljárásában meghallgatta a vádlottakat és az ügyészi indítványban illetőleg a védelem által indítványozott körben a tanúkat, értékelte az okirati bizonyítékokat és ennek alapján mérlegeléssel állapította meg a történeti tényállást. A vádlottak tagadták a terhükre rótt bűncselekmény(ek) elkövetését, II. r., IV. r. és V. r. vádlott érdemi védekezése szerint a náluk feltalált kábítószer saját fogyasztás céljából tartották, erre szolgáltak a kábítószer mérésére szolgáló eszközök is, illetőleg V. r. vádlott születésnapjára rendezvényre hivatkozott. Az elsőfokú bíróság tényszerűen rögzítette a tettenérés körülményeit, a házkutatási, motozási jegyzőkönyvek, lefoglalási határozatok, vegyész szakértői vélemények adatait, a meghallgatási jegyzőkönyvek kivonatait, azokból ésszerű következtetéseket levonva állapította meg a tényeket. Az elsőfokú bíróság okszerűen megindokolta, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el, illetve melyeket,

mely részükben és miért nem tartott valónak, ennek során vizsgálta és értékelte az ügyben beszerzett bizonyítékokat. A mérlegelő tevékenység minden esetben az elsőfokú bíróság feladata, a másodfokú bíróságnak e körben azt kell vizsgálnia, hogy az megfelelt-e a törvényi előírásoknak, a logika szabályainak továbbá a rendelkezésre álló bizonyítékok teljeskörűre kiterjedő volt-e. Az ítéletábra álláspontja szerint a törvényszék bizonyítékértékelő tevékenysége során elégséges módon megindokolta, hogy mely bizonyítékokat fogadott el, illetve melyeket és milyen indokokkal vetett el.

A titkos adatszerzés során szerzett információk közül pontos adatokat tartalmaz az elsőfokú bíróság ítélete (15. oldal - 24. oldaláig) amelyek a nyomozati iratok I. kötetében rögzített rendőri részösszefoglalói jelentéseken alapulnak, továbbá az iratoknak megfelelően mutatta be a vádlottak közötti hívásokat és ebből következő kábítószer-kereskedésre épülő kapcsolattartásukat. Rendszeres, nagyszámú telefonos kapcsolat mutatható ki az I. r., II. r., IV. r. és V. r. vádlottak között, a beszélgetések tartalmát is részletesen bemutatta és elemezte az elsőfokú bíróság.

Bizonyítékértékelő tevékenységét azonban egy részében alappal érte kritika a védelem részéről, az ugyanis nem mentes a hibáktól, az iratellenes megállapításoktól, indokolása is több helyen kiegészítésre és helyesbítésre szorult.

A megállapított tényállás iratellenes megállapításokat tartalmaz, a bíróság e körben nem adott számot teljeskörűen a bizonyíték értékelő tevékenységéről sem.

A vádirat kiinduló pontja az volt, hogy az I. r. vádlott által működtetett bűnszervezetet IV. r. vádlott látta el kábítószerrel, illetőleg V. r. vádlott végső soron szintén IV. r. vádlottól származó kábítószeret értékesített. Kezdetben I. r. vádlotton keresztül folyt ez a tevékenység, a későbbiekben azonban V. r. vádlott már közvetlenül szerezte be IV. r. vádlottól a kokaint. Ebben a körben nem foglalkozott az elsőfokú bíróság IV. r. vádlott azon érdemi védekezésével, hogy a vádiratban, majd az ítéleti tényállásban megjelölt 2015. év január hó 28. napját megelőző napokban közokirattal igazoltan Törökországban tartózkodott, így védekezése szerint nem származhat tőle a V. r. vádlottnál feltalált jelentős mennyiségű kábítószer.

Ezzel kapcsolatban az ítéletábra azt rögzíti, hogy IV. r. vádlott okirattal igazolta, hogy 2015. év január hó 28-át megelőző 3 napon nem tartózkodott Magyarországon, azonban ez nem jelenti azt, hogy ezen rövid periódust leszámítva más időpontban, - szintén a házkutatás időpontját röviddel megelőző időszakban - ne szerezhette volna be V. r. vádlott IV. r. vádlottól a lakásában feltalált kábítószer.

A rendelkezésre álló bizonyítékokból ugyanis csak arra vonható következtetés, hogy az ügyben különböző helyszíneken lefoglalt különböző fajtájú kábítószer csak IV. r. vádlottól származhatnak, sem a testvérek, sem V. r. vádlott vonatkozásában más beszerzési forrás nem merült fel.

Szintén iratellenes annak megállapítása, hogy V. r. vádlott vevőköre folyamatosan bővült, erre vonatkozóan semmiféle bizonyítékot nem jelölt meg az elsőfokú bíróság és erre vonatkozó adatok az iratok alapján nem is rögzíthetők.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és az általa megállapított tényállás döntően helyes. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja értelmében, mert az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg. Az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát azonban a másodfokú bíróság kiküszöbölte akként, hogy a törvényszék által megállapított tényállást kiegészítette, illetve helyesbítette az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján, figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra.

Az ítélet személyi részét I. r. vádlottra vonatkozóan a másodfokon felvett bizonyítás eredményeként az alábbiakkal egészíti ki:

I. r. vádlott a terhére rótt cselekmény elkövetésének időpontjában és jelenleg nem szenved az elmeműködés olyan kóros zavarában, mely őt korlátozta vagy kizárta volna abban, hogy cselekménye társadalomra veszélyes következményeit felismerje, vagy e felismerésnek megfelelően cselekedjen. I. r. vádlott személyiségzavara kevert típusú személyiségzavar, disszociális vonásokkal, nárcisztikus sértődékenységgel, a mentális fék lazaságával jellemezhető. I. r. vádlottnál az organikus pszichoszindrómára utaló adat nem került felszínre.

I. r. vádlottnak az eljárás alatt született egy gyermeke.

Az ítélet személyi részét IV. r. vádlottra vonatkozóan azzal egészíti ki, hogy IV. r. vádlott korábbi elítélései kábítószer függő személy által elkövetettnek minősültek, jelen ügyben IV. r. vádlott kábítószer függőségére nem merült fel adat.

Az ítélet V. r. vádlottra vonatkozó személyi részét (10. oldal 1. bekezdés) azzal egészíti ki, hogy a romániai bünyügyi nyilvántartó adatai szerint vagyon elleni bűncselekmény miatt, közlekedési bűncselekmény miatt, és közokirat hamisítás bűncselekmény miatt volt Romániában büntetve (nyomozati irat 3. kötet, 2537. oldal)

Az ítélet történeti tényállásának 11. oldal 2. bekezdését törli, az ugyanezen oldal 4. bekezdés első sorában az évet 2014-re javítja. Az ugyanezen bekezdés második mondatát azzal egészíti ki, hogy IV. r. vádlott 2015. január 25-étől január 28. napjáig igazoltan Törökországban tartózkodott.

Az ítéleti tényállás 12. oldal 1. bekezdését azzal egészíti ki, hogy VI. r. vádlottól lefoglalt 49,08 gramm kokain, $19,24 \pm 0,88$ gramm kokainbázist tartalmazott.

Az ítéleti tényállás 12. oldal 3. bekezdését azzal egészíti ki, hogy a IV. r. vádlottól lefoglalt 62 darab extasy tableta, amely 22,76 gramm nettó tömegű tablettát jelent, MDMA-bázis tartalma $5,44 \pm 0,30$ gramm. A 6,42 gramm nettó tömegű kokain $4,13 \pm 0,17$ gramm kokainbázist tartalmaz, míg az 5,12 gramm tömegű kokain kokainbázis tartalma 0,2-4,1 gramm. A bekezdést azzal is kiegészíti, hogy IV. r. vádlottnál összesen 2,69 gramm nettó tömegű gyantaszerű anyagú, és növényi törmelék formájában jelen levő kannabiszra jellemző anyagot találtak, melynek totál-THC tartalma 0,03-1,08 gramm.

Az ítéleti tényállás 12. oldal 3. bekezdését azzal is kiegészíti, hogy a IV. r. vádlottól lefoglalt Kamagra filmtabletta és Kamagra gél illegális gyógyszernek minősülnek.

A történeti tényállást V. r. vádlottra vonatkozóan azzal egészíti ki, hogy V. r. vádlott 2015. január 29. napján levett vizelet mintájában benzoil egkonint mutattak ki, amely a kokain élőszerkezetben biotranszformáció során létrejövő metabolitja. Ily módon a vizeletminta analízise során metabolit formájában kimutatott vegyület V. r. vádlott kokainfogyasztását igazolta.

V. r. vádlott alkalmi kábítószer fogyasztó, aki a nála lefoglalásra került kokain mennyiségből fedezte alkalmi fogyasztását.

E kiegészítésekkel, helyesbítésekkel a tényállás teljes, megfelel az iratok tartalmának és téves ténybeli következtetést sem tartalmaz, az a Be. 593. § (3) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban irányadó.

Az irányadó tényállásból okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére és cselekményeiket is törvényesen minősítette, indokolási kötelezettségének eleget tett. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság indokolásában foglaltakkal, a cselekmények minősítése körében, a kábítószer-kereskedelem büntette vonatkozásában csupán a minősítés jogszabályi alapjának pontosítása vált szükségessé több vádlott esetében is.

Az ítéletábra álláspontja szerint a felmentést célzó védelmi fellebbezések, új bizonyítékok megjelölése nélkül, kizárólag a már meglévő bizonyítékok mérlegelését támadták, így eredményre nem vezethettek, ugyanis megalapozott elsőfokú tényállás és az indokolási kötelezettség teljesítése esetén nincs lehetőség a bizonyítékok eltérő értékelésére.

A saját fogyasztással kapcsolatos védelmi felvetésekkel kapcsolatban azt rögzíti az ítéletábra, hogy a vádhatóság konkrét, tiszta hatóanyagra vonatkoztatott mennyiségi adatokkal megjelölten csak és kizárólag a 2015. január 28. napján, a 2015. március 5. napján és a 2015. április 7. és 8. napján lefoglalt különböző fajtájú kábítószereket rótt fel a vádirati tényállásában az egyes - fellebbezéssel érintett - vádlottaknak. Ez összhangban áll a Be. 7. § (4) bekezdésében foglaltakkal, bármennyi adat merült fel arra vonatkozóan, hogy a vádlottak elfogását megelőzően is folyt kábítószer kereskedelem, önmagában a rendelkezésre álló bizonyítékok - különösen a hívásforgalmazás adatai és a titkos adatszerzésből nyert információk - alapján a már meg nem lévő, továbbértékesített mennyiségre kétséget kizáró következtetés vonni nem lehetett.

Nem osztotta az ítéletábra a védelem által kifejtetteket azzal kapcsolatban, hogy kizárólag a hívásforgalmazás adatai alapján vont következtetést az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségére. A hívásforgalmazás adatai, a lefolytatott telefonbeszélgetések tartalma, a konspirált módon folytatott rendelések, a találkozók megbeszélése, szervezése nem önmagukban álló, mindenféle tárgyi bizonyítékot nélkülöző hipotézisek. A vádlottak lakásán, gépkocsijában és ruházatában történt házkutatások/motozások igazolták a beszélgetések tartalmára vont következtetéseket. Valamennyi vádlottnál feltalálásra kerültek különböző fajtájú kábítószeresek, I. r., IV. r. és V. r. vádlottnál kábítószer mérésére szolgáló - kábítószerrel szennyezett - mérlegek, IV. r. vádlottnál a kábítószer hígításához használt anyag is, valamint olyan összegű készpénz, amelyet legális bevételeik nem igazoltak.

A saját fogyasztás/kábítószerfüggőséggel kapcsolatos védekezéssel kapcsolatban az rögzíthető, hogy a IV. r. vádlottnál lefoglalt 200 gramm tömbös anyag egyértelműen a kokain hígításával/felütésével kapcsolatos tevékenységre utal. A kábítószer fogyasztói szokásoknak

ellentmond azon magatartás, hogy a fogyasztó úgy vásárolja meg saját fogyasztási célból a kábítószer adagja(i)t, hogy külön vásárol nagy tisztaságú kokaint - melynek vételára nyilvánvalóan ezen okból eltér a fogyasztó számára már elkészített „felütött” adagban kiszerelttől - és ehhez külön beszerzi a kábítószer hígításához szükséges anyagot, jóval nagyobb mennyiségben, mint amit fogyasztói adagja(i) indokolná. A feketepiaci kábítószer kereskedelemben/forgalomban elképzelhetetlen, ez a fogyasztói attitűd, míg a kábítószer kereskedelem természetéből adódóan a forgalomba hozatallal/kereskedéssel foglalkozó személyek azok, akiknél rendelkezésre áll a kábítószer, a felütéséhez szükséges anyaggal együttesen.

IV. r. vádlott kábítószer-függőségével kapcsolatban az állapítható meg, hogy korábbi elítélései kizárólag kábítószer kereskedelemmel kapcsolatos bűncselekmények miatt történtek, és korábbi ügyeiben kábítószerfüggő személyként került sor elítélésére.

Jelen ügyben az irányadó tényállás még e vádlott kábítószer-fogyasztására vonatkozóan sem tartalmaz tényeket, erre vonatkozó bizonyítékok az eljárásban nem merültek fel. Túl azon, hogy a kábítószer-függőség már nem minősítést befolyásoló tényező, még annak elfogadása esetén sem zárja ki a kábítószer-kereskedelem megállapíthatóságát.

A másodfokú bíróság e körben utal arra is, hogy az elsőfokú eljárásban adatok álltak rendelkezésre arra vonatkozóan is, hogy I., II., IV. és V. r. vádlott több mobiltelefonnal, ezekhez tartozó SIM kártyákkal, iPoddal és tablettel rendelkezett, továbbá a lefoglalás során nagyobb számú, üres, de korábban új telefonokat tartalmazó telefonos dobozok is lefoglalásra kerültek. A nagy számú mobil eszköz beszerzése és használata nem indokolható a vádlottak által hangoztatott baráti beszélgetések lebonyolítására.

IV. r. vádlott esetében a további egészséget veszélyeztető bűncselekményben történt bűnösségének megállapításával és e cselekmény minősítésével az ítéletábra egyetértett.

A szinerofil hatóanyag, hatását tekintve potencianövelő, mely készítmény hazánkban nem engedélyezett egészségügyi termékeknek, illegális gyógyszernek minősül. A szinerofil hatóanyagot tartalmazó mindkettő készítmény gyógyszerbiztonsági szempontból indokolatlan mennyiségűnek tekintendő, ugyanis bizonytalan eredetű, egészségügyi kockázatuk miatt a lefoglalt mennyiségben meghaladják az indokolt gyógyszer mennyiséget.

A Btk. 186. §-ában meghatározott bűncselekmény elnevezése helyesen egészségügyi termék hamisításának - nem meghamisításának - büntette, ezért azt az ítéletábra helyesbítette.

V. r. vádlott esetében a vizeletvizsgálat igazolta V. r. vádlott kábítószer fogyasztását, azonban a terhére megállapított jelentős mennyiség esetén a saját fogyasztására tartott/szánt mennyiség elenyésző.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság álláspontját osztotta abban a kérdésben, hogy a jelen esetben bünszervezet létesült, ugyanakkor a főügyészi indítvánnyal egyetértett abban, hogy nem járt el helyesen, amikor ezt a jogi minősítés részévé tette, ugyanis az a Btk. rendszerében ez egyértelműen büntetékiszabási szabály.

A bűnszervezetben elkövetés megállapítása olyan büntető anyagi jogi kérdés, amely közvetlenül a büntetés kiszabásához kapcsolódik, a büntetés kiszabása körében jelentős. (Kúria Bfv.II.842/2018/9.)

Az 1978. évi IV. törvény és a jelenleg hatályos Btk. nem azonos módon szabályozta a bűnszervezet fogalmát. A változást a 2019. évi LXVI. törvény 107. §-a jelentette, a hatályos Btk. 459. § (1) bekezdés 1. pontja értelmében bűnszervezet, legalább három személyből álló, hosszabb időre, hierarchikusan szervezett, konspiratíván működő csoport, amelynek célja öt évi, vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése.

Az elkövetés idején hatályos jogszabály szerint bűnszervezet a három vagy több személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport, amelynek célja öt évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése.

A hatályos törvény indokolása szerint: „Az elkövetők közötti olyan szervezett elkövetésre, amely több bűncselekmény elkövetésére irányul, de a szervezett bűnözésre jellemző alá-fölé rendeltségi viszonyt, munkamegosztást, konspiratív kapcsolatrendszert nem tartalmaz, a hatályos törvény a bűnszövetség fogalmát rendelné alkalmazni. A bűnszövetségben történő bűnelkövetés, mint minősítő körülmény a különös részi tényállásoknál megjelenik, súlyosabb büntetési tételt rendelve ... a bűnszervezet és a bűnszövetség fogalma között nem tesz tartalmi különbséget és a bűnszervezet jogkövetkezményeit alkalmazza azon esetekre is, amelyek a jogalkotó szándéka szerint a bűnszövetségben elkövetett bűncselekményként lennének büntetendőek, egyúttal a bűnszövetség fogalmát kiüresítve.”

A hatályos törvény értelmében a bűnszervezet akkor állapítható meg, ha a szervezettség a hosszabb időtávon túlmenően a hierarchia jegyeit is mutatja, azaz a hierarchikus szervezeti felépítés azt jelenti, hogy az elkövetők alá-fölérendeltségi viszonyban vannak, az egyes „döntési szintek” elkülöníthetők egymástól, tehát a szervezeti felépítésnek vertikális jellege van. A hierarchiában lévő személyek együttműködése a feladatok megosztásán alapul. E két tartalmi feltétel együttes megvalósítása minőségi többletet jelent a bűnszövetségi szervezettségi szintjéhez képest.

A módosítás a csoport működése tekintetében a korábban használt összehangoltságot, mint fogalmi elemet felcseréli a konspiratív működési jellegre.

Az összehangoltság az elkövetők közötti koordinációt, a lebukás megelőzése érdekében tett - több esetben önálló bűncselekményként büntetett - lépéseket, a bűncselekményből származó előny szervezett elosztását, a bűncselekmények elkövetésének feladatmegosztáson alapuló tervszerűségét jelenti. A 4/2005. számú Jogegységi Határozat az összehangoltság tartalmi jelentését leegyszerűsítette, a gyakorlat pedig el is mulasztotta az alkalmazását, bizonyítás felvételét. Ezért a módosítás a fogalmat felcseréli a konspiratív jelzőre, ezzel visszatérítve a fogalmat az eredeti jogalkotói szándékhoz. A konspiratív jelleg jobban kifejezi az említett jellegzetességeket, elvárva azok bizonyítását a bűnszövetségtől való elhatárolás érdekében.

A szervezettségére, a konspirációra a vádlottak által tanúsított magatartásból, az elkövetés során megvalósított szerepeikből egyértelmű következtetés vonható. A kábítószer beszerzését és annak raktározását megszervezték, telefonon tartották egymással a kapcsolatot, ügyeltek az esetleges lelepleződés esetén arra, hogy a hívásforgalmazások során az illegális tevékenység tárgya, azaz a

kábítószer lehetőleg ne hangozzék el, ennek érdekében egyezményes kódszavakat használtak, amelyeket a vevők is értettek, kölcsönösen használták a rendelések, szállítások során. A bűnszervezet irányítója I. r. vádlott volt, aki megszervezte a kábítószer beszerzését (IV. r. vádlott volt a beszállító), raktározását, szállítását és a vevők részére történő kiszolgáltatását. A kábítószer raktározását, tárolását III. r. vádlott végezte, aki I. r. vádlott utasításának megfelelően kiszolgáltatta a viszonteladásban közreműködő II. r. vádlottat és V. r. vádlottat is. II. r. vádlott pedig I. r. vádlott utasításának megfelelően Budapesten és vidéken is értékesítette a kábítószereket. A bűnszervezeti elkövetés nyilvánvalóan a bűnözés magasabb szintjét, illetve veszélyét jelenti. Nem zárható ki pusztán azon az alapon, hogy a bűnszervezeti tagok családi alapon szerveződnek (mint jelen esetben) nyilvánvalóan a családi kötelék csak egyszerűsíti az alá-fölé rendeltségnek megfelelő kapcsolódást, a szintek elkülönülését. IV. r. vádlott, mint a kábítószer beszerzője az egyetlen családon kívüli személy, az ő betagozódása is szükségszerű, mert közreműködése/szerepe biztosítja a kábítószer megjelenését a bűnszervezetben.

A bűncselekmény bűnszervezetben elkövetésének megállapításához a törvényi követelményeken túlmenően többletkövetelmény nem szükséges. A fogalmi ismérvek törvényi meghatározása kimerítő, azok más ismérvekkel nem bővíthetők (BH 2008.139.II.)

Mindezekre figyelemmel a bűnszervezet hiányával összefüggő védői érvelés a másodfokú eljárás során sem foghatott helyt.

Nem osztotta a másodfokú bíróság azon védelmi felvetést sem, hogy a kábítószeres ügyekben rendszerint fellelhető, a kereskedelemre tényére következtetési alapot jelentő adatok, tények hiányoznak jelen ügyben azaz nem volt a vádlottaknál jelentős összegű készpénz, nem voltak tasakok, zacskók, amelyek a kábítószer porciózására utalnának, nem volt több telefon változtatása, illetve használata, amely a konspiratív elemet bizonyíthatná, illetve hiányoztak írásos feljegyzések, esetleges vevőkkel címekkel, mennyiségekkel, és ellenértékekkel.

A kereskedelem tényére nem kizárólag akkor vonható következtetés, ha ezek a tényadatok valamely ügyben rendelkezésre állnak. Nyilvánvaló, hogy a kábítószer mérésére adagolására szolgáló eszközök feltalálása, vevők adatai, kábítószer fajta mennyiség vételár feltüntetésével, olyan szinten egyértelműsítik a kereskedői tevékenységet, hogy egy konspiráltan működő bűnszervezeten ezek hiánya nem számon kérhető.

Jelen ügyben a feltalált kábítószereseken túlmenően kábítószerrel szennyezett négy darab mérleg került lefoglalásra három helyszínen, három különböző vádlottól, úgyszintén feltalálásra és lefoglalásra került nagyösszegű készpénz és nagyértékű gépkocsik szintén több vádlottól, továbbá számos mobiltelefon, SIM kártya és egyéb mobil eszköz is. A nagyértékű vagyontárgyak és a nagyösszegű készpénz a vádlottak jövedelmi, vagyoni helyzetével nem igazolhatóak, erre vonatkozó védekezésüket alappal vetette el az elsőfokú bíróság. A jelentős mennyiség alsó határát nem meghaladó mennyiségben fellelt kábítószeresek I. r., II. r. és III. r. vádlott esetében még önmagában valóban nem adnak alapot kereskedői magatartás megállapítására. Ugyanakkor a porciózashoz szükséges, részben azzal szennyezett mérlegek, a vádlottak bevételeit meghaladó pénzeszköz értékesítésre vonatkozó adat nélkül is a kereskedelem megállapítását jelentik. Mindezen tények a feltalált és lefoglalt kábítószeresekkel, a vonatkozó lehallgatott telefonbeszélgetésekkel egyértelműsítik, hogy a vádlottak által konspiratív módon - a lebukás veszélyének minimalizálása végett - folyt a kábítószeresekkel a kereskedelem.

A kereskedés rendszeresen ismétlődő, folyamatos tevékenységek, anyagi haszon érdekében folytatott adás-vételek által valósul meg, haszonszerzésre irányulnak és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz, így pl. a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése, csomagolása, adagolása, tárolása, szállítása, elosztása, raktározása, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény (BH 2015.324., BH 2017.144.). A kábítószernek kereskedés céljára történt megszerzése önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá.

A titkosszolgálati eszközök törvénytelen beszerzésére és felhasználására vonatkozó védői felvetés semmiféle konkrétumot e körben nem tartalmaz, így szükségtelen annak kifejtése, hogy ezen eszközök a vonatkozó jogszabályok betartásával kerültek beszerzésre és felhasználásra, ahogy ezt az elsőfokú bíróság az iratok ismertetése körében már vizsgálta.

Az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva vette számba a vádlottak javára és terhére szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket, amelyek azonban pontostásra és kiegészítésre szorulnak. Mellőzte a súlyosító körülmények köréből az ítéletábra I. r. vádlott irányító szerepét, hiszen ez a bünszervezeti elkövetés megállapíthatóságának szükséges feltétele. Ugyancsak mellőzte IV. r. vádlott esetében a súlyosító körülmények köréből, hogy korábban 3 alkalommal kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények miatt ítélték el, hiszen IV. r. vádlott különös visszaesőként lett elítélve, esetében súlyosító körülmény kriminológiai visszaesői mivolta. Valamennyi vádlott esetében további súlyosító körülmény a társtettesi elkövetés, a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elszaporodottsága. III. r. vádlott esetében az ítéletábra mellőzte az enyhítő körülmények köréből a büntetlen előéletet, arra figyelemmel, hogy III. r. vádlott a bűncselekmény elkövetése idején 22 éves volt, így a büntetlen előélet esetében súlytalan. Ezzel szemben enyhítő körülményként értékelte, hogy a III. r. vádlott a bűncselekmény elkövetése idején fiatal felnőtt volt. További enyhítő körülményként értékelte az ítéletábra valamennyi vádlott esetében az öt éves időmúlást, illetőleg az eljárás elhúzódását.

A büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el (egyéni és általános megelőzés). A Btk. 80. § (1) bekezdése szerint a büntetést e törvényben meghatározott keretek között, a céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez. A büntetés kiszabása során igen hangsúlyos az egyéniesítés, valamint a szankciónak a tett arányához igazodása. A büntetéskiszabás során a büntetőjog általános elveire, és az alaptörvényből fakadó alkotmányos körülményekre is figyelemmel kell lenni. "A büntetéssel történő jogkorlátozásnak meg kell felelnie az arányosságnak, a szükségszerűségnek és az ultima ratio elveinek" (1214/B/1990 AB határozat).

A 2/2017. (II. 10.) AB határozat alkotmányos követelményként fogalmazta meg az eljárás elhúzódása esetén e tény enyhítő körülményként történő értékelését. Az eljárás elhúzódását az időmúlás, mint enyhítő körülmény mellett is figyelembe kell venni a büntetés kiszabása során.

A kábítószer-kereskedelem büntetetté meghatározott büntetési tételkeret két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, a bünszervezetben történt elkövetésre figyelemmel ezen tételkeret I. r., II. r. és III.

r. vádlott esetében két évtől tizenhat évig terjedő szabadságvesztés, míg IV. r. és V. r. vádlott esetében a büntetési tételkeret öt évtől 20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, IV. r. vádlott különös visszaesői mivolta és a bűnszervezeti elkövetés miatt a tételkeret a Btk. 91. §. (1) bekezdése szerint emelkedik.

Az ítélet tábla nem osztotta azt az ügyészi álláspontot, I. r., II. r., IV. r. és V. r. vádlott esetében a szabadságvesztés tartamának súlyosítása is indokolt, ugyanakkor az enyhítést célzó védelmi felvetésekkel sem értett egyet. Az elsőfokú bíróság által megválasztott mérték megfelelően egyéniesített és tetterányos, továbbá megfelelően szolgálja a Btk. 79. §-ában rögzített általános és speciális büntetési célokat. III. r. vádlott esetében - éppen fiatal felnőtt volt és az egyéb büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre indokolta a törvényi minimum közelében történt meghatározását a kiszabott büntetésnek és ezért értett egyet az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazhatóságával is.

Az elsőfokú bíróság által alkalmazott vagyonelkobzások a törvényi rendelkezésekkel összhangban állnak, így azokat a másodfokú bíróság nem érintette.

A járulékos rendelkezések körében IV. r. vádlottnak kiadni rendelt telefonnal kapcsolatban az ítélet tábla megállapította, hogy az a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja értelmében elkobzás alá esik, ezért a vonatkozó rendelkezést megváltoztatta és döntött ezen lefoglalt tárgy elkobzásáról. A további járulékos kérdésekben az elsőfokú bíróság rendelkezései törvényesek.

Észlelte az ítélet tábla, hogy IV. r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság nem tüntette fel teljes körűen a házi őrizetben töltött időt, illetőleg nem tüntette fel a lakhelyelhagyási tilalom hatálya alatt töltött időt, ezért azt az ítélet tábla pótolta.

Észlelte az ítélet tábla, hogy az ítélet bevezető részében az elsőfokú bíróság helytelenül tüntetett fel egy tárgyalási határnapot, ezért azt kijavította.

A Fővárosi Ítélet tábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 600. §-a szerinti tárgyaláson eljárva a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint változtatta meg, míg az egyéb - törvényes - rendelkezéseit pedig a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helyben hagyta. A Fővárosi Ítélet tábla a 2020. évi LVIII. törvény 210. § (6) bekezdése alapján a nyilvános ülésen jelen lévő védők és vádlottak hozzájárulásával a határozatot a mai napon tanácsülésen hozta meg és azt kézbesítés útján közli a jogosultakkal.

A másodfokú eljárás során I. r. vádlott szakértői vizsgálata kapcsán felmerült bűnügyi költség megállapításáról és viseléséről a Be. 613. § (1) bekezdése alapján a Be. 574. § (1) bekezdése figyelembevételével rendelkezett, V. r. vádlott esetében a fordítási díj és tolmácsdíj az államot terheli a Be. 576. § (1) bekezdés b/ pontja alkalmazásával.

Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) bekezdésében foglaltak alapján további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2020. év november hó 5. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Vincze Piroska s.k.
előadó bíró

Dr. Patassy Bence s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 16.B.796/2017/73. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.199/2019/87. számú ítéletében foglalt változtatásokkal I. r., II. r., III. r., IV. r. és V. r. vádlottakkal szemben 2020. év november hó 5. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2020. év november hó 5. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tisztviselő